

ΒΗΜΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΡΕΘΥΜΝΗΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ετος Ζ'. Περίοδος Γ'.

ΙΔΡΥΤΗΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ Ν. ΚΑΦΦΑΤΟΣ

Αριθμός φύλλου 731

ΤΟ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ

(Αρθρο 7η: «Πρωτευούσης»)

«Όταν λέγωμεν «Βενιζελισμός» κτλ «Βενιζελικοί», εκφραζομεν έννοιαν πραγμάτων σαφώς περιγεγραμμένην όρίζομεν πολιτικήν, τάξιν του τόπου απολύτως καθωρισμένην, περί των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων της οποίας εις ουδένια απομένει ή ελαχίστη άμφιβολία. Ο βενιζελισμός δέν άπαιτελεί άπλώς καί μόνον κόμμα πολιτικόν, άποτελεί κττι περιττότερον άλλά καί κττι όλιγώτερον του κόμματος. Άποτελεί συμμορίαν προσώπων (παραλαμβίνομεν τόν όρον εκ του Ηοιου κοδ Δικαίου χωρίς την κακήν του έννοιαν) τά όποια συνωμολόγησαν προς άλληλα άμοιβαίαν συνδρομήν καί υποστήριξιν προς εξουπηρέτησιν κοινών σκοπών. Είς τουτο [δ] εγγεεται άκριβώς ή διασική, ή άναλλοίωτος διαφορά ή όποιαν ύπάρχει μεταξύ του βενιζελισμού καί ένός οίουδήποτε άλλου πολιτικού κόμματος, τó όποιον συνδέεται άπλώς καί μόνον δια των κοινών του άρχών. Ο βενιζελισμός δέν κάμνει εκλογήν εις τά μεσα τά όποια θέτει εις την διάθεσίν του, δέν αίσθάνεται διαταγούς. Βαδίζει εθούως προς τούς σκοπούς του. Ηοός εις οι σκοποί τους Έάν έρωτήσετε την ίδιον, θά έσας άπαντήτη κρατών άνά χειρας τόν χάρτην της Μεγάλης Ελλάδος. Εκεί άλλους όσως ή πατριωτική ιδεολογία άποτελεί δια τόν βενιζελιστήν έν από τά μέσα δια των οποίων ζητεεί νά φθάση εις όρειλεί νά θριαμβώση

την περί του βενιζελισμού; ως πολιτικού συστήματος έτυμηγορίαν της; Δέν ύπάρχει όλόκληρον τó παρελθόν του; Δέν ύπάρχει ή επί δεκαετίαν καί πλέον δρόσιστος; Εκεί δέν φωτίζεται μήπως έπαρκώς καί μέχρι των ελαχίστων του λεπτομερειών δια του φωτός του παρελθόντος; τούτου, όλόκληρον τó μελλοντικόν του πρόγραμμα, ώς νά εχωμεν την άνάγκην νά εισέλθωμεν εις τά μυχικάτα της βενιζελικής καρδιάς καί νά εξακριβώσωμεν τó χρονικόν όριον κατά τó όποϊον θέλει θεωρήσει μή «άνεκτόν» τόν θεσμόν της Βασιλείας; όπως άρτιώσωμεν την περί αυτου κρίσιν μας; Άλλά εάν έπρόκειτο περί του του καί μόνον, εάν εκ της λεπτομερείας της επίπρωτο νά κριθή ή τάχη του βενιζελισμού, ως θεσπισθέντος άποδίδοντες τήν σημασίαν εις τó πρῶγμα ότι ουδένια διαταγῶν θά έδοκίμαζον; νά ίποκηρύξη μετά της κούτης εύκολία; εις ένόν δημοκρατισμόν του εννε τόν όρθόδοξον συνταγματισμόν του προς ίκανοποίησιν του δήμου σίου φρονήματος; Άλλά γνωρίζει ό βενιζελισμός, όπως γνωρίζουν καί οι ένσυνείδητως μαχόμενοι έναντίον του ότι όλη αυτή ή δημοκρατολογία άποτελεί θεατρικήν παραταξιν άναξίαν προσηχής καί άνευ σημασίας παράστασιν ή όποια ένθυμίζει την άποστάσιν σην οδράν του ποντικού, τόν όποϊον έξήγαγον τομπανιστήν εκ του πειθμένου του πίου καί ότι άλλος εγχείται τó κριτήριον επί της θέσει του όποϊου θά κριθή ή τάχη του. καί τó πρῶτον ό βενιζελισμός, περιφρονών τας δήθεν ιδεολογικάς του άντιγωνμάτας συσπειροῦται — όπως εύρέθη πάντοτε συσπειρωμένος — εις άδιάρηκτον μέτωπον. Εκεί δια τόν ίδιον λόγον ό άπ' άρου εις άκρον άντιβενιζελικός Έλληνικός λαός θψώνει τούς όλους του μετ' άδιαφορίαν καί παρακολουθεεί με την έσχίτην περιφρόνησιν τας δήθεν αυτας ιδεολογικάς συζητήσεις — συζητήσεις; μή διαφερούσας από την δίχην περί ύψους καις — τας στρεφόμενας περί την ύπόστασιν καί τούς εκοπούς ένός συγκροτήματος; τó όποϊον, όπως είπαμεν, είνε κττι περιττότερον άλλά καί κττι όλιγώτερον του κόμματος — είνε δηλαδή μία συμμορία.

το 'ΒΗΜΑ. ΕΥΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΟΜΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΙΓΝΑΣΤΑΣ ΑΥΤΟΥ ΕΥΤΥΧΕ. ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΕΙ

2—3 τó φορτίον πωλοῦνται υπό των χωρικών δρ. 30.

Επί των ειδών τούτων άφείλε νομιζομεν ή επί της διατιμήσεως έπιτροπή νά στρέψη την προσοχήν της δριζούσα μίαν λογικήν τιμήν.

Η δέ Αιτιολογία θα έπρεπε να έπιληφθῆ της καταδιώξεως των κατα το ούτον τρόπον αλιχρροεργούσων χωρικών μηνύουσα τινας εξ αυτών προς παραδειγματισμόν.

Ο αγαπητός συνάδελφος της «Δημοκρατίας» επισκέφθη τόν κ. Γεν. Διοικητήν, κατά την προχθεσινήν — δια μίαν ήμέραν — άφιξίν του καί του ώμίλησε περί διαφόρων ζητημάτων άφορώντων την πόλιν καί τόν Νομόν μας.

Είνε παντός έπαίνου άξιον τó άδιαφέρον του συνάδελφου δια την κατάστασιν του τόπου μας.

Άλλά εκείνον τó όποϊον παράλειψε καί τó όποϊον πρωτίστως έπρεπε νά συστήτη εις τόν κ. Γεν. Διοικητήν είνε νομιζομεν τουτο:

Νά μή διδη προσοχήν καί νά μή υπακούη εις τας συστάσεις καί τας προτάσεις των «πολιτευτών» του Βενιζελικού κόμματος — τουτοτοι δέ — όπως οι άμνίται μετά τά πρωτοβρόχι — έμψύρωσαν έρῆτος μάμπολλοι.

Αί άσχημίαι, αίνεις έσημειώθησαν κατά την ένέργειαν των διαφόρων όπλληλικών άφθόνων δέ μεταβολών έν θά έλαμβανον χώραν άν έγκαίρω; είνε το μία τοιαύτη σύστασις προς τόν κ. Γεν. Διοικητήν όστις άγνοών τά πρόσωπα καί τά πράγματα ήτρωσικών νηράμαστροβή υπό τώρ έπιτηδείων, όπως καί περιττήρη.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Προσηγήσαμεν δια εις την τελευταίαν διατίμησιν των τροφίμων δριζεται ή τιμή των αποικιακών καί ελαχίστων εγχωρίων προϊόντων.

Διατιμάται ο τυρός, ή μυζήθρα, τά γεώμηλα, τó κρέας καί άλλα άκόμη είνδη παραλείπονται δέ εκείνα εις τά όποια δριζάει περισσότερον ή αλοχρροκέρδεια.

Οι χωρικοί των παρά την πόλιν χωρίων οι συλλέγοντες τά άγριόχορτα εκ των ξένων συνήθως άργών καί οι εισάγοντες τά ξύλα δριζουσι τας τιμας αυτών συμφώνως προς την τιμήν της Άγγλικής λίρας ως έαν δια την συλλογήν των μόν καί την κοπήν των δέ άπαιτείται ξένων συνάλλαγμα. Ούτω δέ τα γιδίκια, τα όποια άλλως έπωλούντο δέκα λεπτα κατ'όκάν πωλοῦνται σήμεραν δραχ. 3 καί 3,50 καί καθ' αυτῶντα από δραχ.

την περί του βενιζελισμού; ως πολιτικού συστήματος έτυμηγορίαν της; Δέν ύπάρχει όλόκληρον τó παρελθόν του; Δέν ύπάρχει ή επί δεκαετίαν καί πλέον δρόσιστος; Εκεί δέν φωτίζεται μήπως έπαρκώς καί μέχρι των ελαχίστων του λεπτομερειών δια του φωτός του παρελθόντος; τούτου, όλόκληρον τó μελλοντικόν του πρόγραμμα, ώς νά εχωμεν την άνάγκην νά εισέλθωμεν εις τά μυχικάτα της βενιζελικής καρδιάς καί νά εξακριβώσωμεν τó χρονικόν όριον κατά τó όποϊον θέλει θεωρήσει μή «άνεκτόν» τόν θεσμόν της Βασιλείας; όπως άρτιώσωμεν την περί αυτου κρίσιν μας; Άλλά εάν έπρόκειτο περί του του καί μόνον, εάν εκ της λεπτομερείας της επίπρωτο νά κριθή ή τάχη του βενιζελισμού, ως θεσπισθέντος άποδίδοντες τήν σημασίαν εις τó πρῶγμα ότι ουδένια διαταγῶν θά έδοκίμαζον; νά ίποκηρύξη μετά της κούτης εύκολία; εις ένόν δημοκρατισμόν του εννε τόν όρθόδοξον συνταγματισμόν του προς ίκανοποίησιν του δήμου σίου φρονήματος; Άλλά γνωρίζει ό βενιζελισμός, όπως γνωρίζουν καί οι ένσυνείδητως μαχόμενοι έναντίον του ότι όλη αυτή ή δημοκρατολογία άποτελεί θεατρικήν παραταξιν άναξίαν προσηχής καί άνευ σημασίας παράστασιν ή όποια ένθυμίζει την άποστάσιν σην οδράν του ποντικού, τόν όποϊον έξήγαγον τομπανιστήν εκ του πειθμένου του πίου καί ότι άλλος εγχείται τó κριτήριον επί της θέσει του όποϊου θά κριθή ή τάχη του. καί τó πρῶτον ό βενιζελισμός, περιφρονών τας δήθεν ιδεολογικάς του άντιγωνμάτας συσπειροῦται — όπως εύρέθη πάντοτε συσπειρωμένος — εις άδιάρηκτον μέτωπον. Εκεί δια τόν ίδιον λόγον ό άπ' άρου εις άκρον άντιβενιζελικός Έλληνικός λαός θψώνει τούς όλους του μετ' άδιαφορίαν καί παρακολουθεεί με την έσχίτην περιφρόνησιν τας δήθεν αυτας ιδεολογικάς συζητήσεις — συζητήσεις; μή διαφερούσας από την δίχην περί ύψους καις — τας στρεφόμενας περί την ύπόστασιν καί τούς εκοπούς ένός συγκροτήματος; τó όποϊον, όπως είπαμεν, είνε κττι περιττότερον άλλά καί κττι όλιγώτερον του κόμματος — είνε δηλαδή μία συμμορία.